

сѣшъ тѣ; и като ѿзведе и повтори Азарїа: распѣри ѿ и извади сѣрдце то, жлеши тѣ и печень тѣ (джигерю), защо то ще ти вѣдатъ твѣрдѣ потребности и полезны. —

§. 131. Товїева женидба.

Като достигнахъ на Рагѣсъ, Ангелъ Рафаилъ совѣтѣва Товїа така: Тѣка сѣди единъ человекъ, мѣ рече, именемъ Рагѣилъ и на отца ти родинна: той има само единъ дѣщеръ и именемъ Сарра, коато ще мѣ наслѣдва всичко то богатство; по закона та на тебе са пада да ѿзведиши за женѣ. За то прочее оутѣхъ да идимъ да сѣдимъ. и да мѣ ѿициши неприменно за да са оужениши съ неѣ, при то приложи ѿеще Рафаилъ: она до нѣнѣ са венча съ 7 мъжи и въ първый вечеръ гы оумори вѣса. но ты не войса: Той ще са изгони отъ неѣ, като влѣзиши при неѣ и запалиши сѣрдце то на рывата и са помолиши на Бога Творца.

Рагѣилъ гы прїѣ за гости съ благоволенїе и съ радость; они прѣди да сѣднѣтъ на стола, рече Товїа: додѣ не ми са овѣщаешъ Сарра за женѣ, азъ нито ще има нито ще пїѣ нищо, и така като са съгодихъ сѣднахъ да идѣтъ, но Рагѣилъ защо то го вѣше страхъ да не пострадае и Товїа, кавото и прѣдишии тѣ мѣ зетїе вси, вѣше повѣлѣлъ скрѣтомъ да мѣ наготѣвѣтъ гроба, но на оутринѣ тѣ като са оувѣдоми Рагѣилъ отъ слѣжъ тѣ, дѣто вѣше зетѣ мѣ все благополѣчно живѣ и неповреденъ на здравїе то си, неисказанъ радость, оуспѣти въ себе си, и въсблагодари на Бога, защо то са свесоводи единородна та мѣ дѣщеръ ѿ презыранїе то на слѣпини тѣ. Съ радость приготови великолѣпно оугощенїе на всички тѣ си прїатели, и подари на Товїа половинѣ тѣ на иманїе то си, а другѣ тѣ половинѣ такожде овѣща мѣ са подѣръ смѣръть тѣ си. Но защо то Товїа вързаще да си иди, при родители тѣ, примили мѣ са Рагѣилъ да остане при него. Но Товїа едвамъ можи ѿеще двѣ недѣли да посѣди. И въ то растоїнїе прати другара си до Гаванла да прїѣмни пары тѣ, Ангела отиде възе пары тѣ и доведи и Гаванла на